

tichau, S. Madsen, Markvordsen, Moestrup, S. Nielsen, Nøhr, Olesen, Ovesen, N. Pedersen, Rasmussen, Reib, Rosager, Scavenius, Skaarup, S. Sørensen, A. Thomsen, Trolle, Wistoft, Wulff, Aaberg, Alberti og Andersen.

Nej:

P. Holm, Harald Jensen, J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds), Meyer og Olsen.

Stemte ikke:

Trier.

Fraværende med Orlov:

C. Christiansen (Iyg), L. Christiansen (Iyg), Gulbrandsen, J. Hage, Hammerich, N. Hansen, Henriksen, Hørdum (Iyg), N. Jensen, Røedt, Leth-Spensen, Lohmann, Mølgaard-Nielsen, N. Nielsen, Nørhøve, Paulin, Skov, Sloth, A. K. Sørensen, C. Thomsen (Iyg) og Zahle (Iyg).

Fraværende:

Vardenfleth, Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds), Bertelsen (Veje Amts 5te Valgkreds), Buft, Byriel-Jensen, Alf. Christensen, P. Christensen, Goding, Dinesen, Fogtmann, C. Hage, D. Hansen, N. Jensen, R. Jensen (Svendborg Amts 4de Valgkreds), N. J. Jensen, Jørgensen, H. Jørgensen, H. E. Jørgensen, M. Klausen, Klein, N. J. Larsen, P. Madsen, Neergaard, M. Nielsen, N. Nielsen, Th. Nielsen, Kr. Pedersen, P. Pedersen, Ravn, Neventlow, Koslef, Rørdam, Scharling, T. Thomsen, Wagner og Wiinblad.

Formanden (Sofus Høgshro):

Der er saaledes ikke det fornødne Antal Medlemmer til Stede til at fatte lovlig Beslutning, og jeg vil derfor indtil videre lade denne Sag udgaa af Dagsordenen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldighedsfristen for Loven af 15de Februar 1895, sigtende til at lette Konverteringen af Prioritetslaan i faste Ejendomme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2363—64).

Lovforslagetfattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Dalsgaard): Med den i Fjor vedtagne Lov om Rettelser ved Konverteringen af Prioritetslaan i faste Ejendomme forhandles to Formaal. For det første vilde man gøre det lettere, billigere for Ejerne af faste Ejendomme at faa deres Prioriteter omordnede. Man gik ud fra, at de gunstige Forhold, der vare fremkaldte paa Pengemarkedet her hjemme væsentlig som Følge af det i Fjor optagne Statslaan, vilde blive benyttede efter en meget stor Maalestof af Debitorerne til at faa deres Prioriteter i faste Ejendomme ordnede paa en for dem heldigere Maade, og man fandt det forsparligt, at Statskassen gav Afstald paa den forøgede Indtægt, som derved kunde komme frem. Man havde imidlertid tillige et andet Formaal med Loven; man vilde nemlig ved denne Lov søge at tilskynde Debitorerne til hurtigt mulig at benytte de gunstige Forhold, der vare bragte til Stede, medens Tiden dertil var. Loven var altsaa en Slags Præmie paa en hurtig Udnyttelse af de gunstige Konjunkturer, der vare komne frem. For at Loven skulde virke i sidstnævnte Henseende, var det nødvendigt, at dens Varighed blev stærkt begrænset, og dels derfor, dels ogsaa fordi Forbilledet for den i forrige Rigsdagsamling vedtagne Lov, hvorefter jeg taler, nemlig Loven af 1ste April 1887, fra først af havde været begrænset til 3 Terminer, gik man i Fjor ind paa, at den da vedtagne Lov skulde have samme Varighed. De Medlemmer, der nu have stillet Forslag om, at Loven forlænges, finde imidlertid, at der er al Grund til at gøre dette, idet de gunstige Forhold, der kom til Veje i Fjor paa Rentemarkedet, endnu ere til Stede, om der end i Grunden har vist sig Tegn til, at disse Forhold ikke vilde blive evig vedvarende, hvad man jo heller ikke har ventet. Det forekommer os, at der er al Grund til at forlænge Loven,

Rettelser.

Sp. 1745, L. 10 f. n.: „det er kun to i hver af 2den Størelse“, læs: „der er kun to i hver Afdeling“.

— 1746, L. 7 f. o.: „er“, læs: „maa være“.

— 1751, L. 24 f. n.: „deres Opdragelse“, læs: „dennes Opdragelseshjem“.

— 1781, L. 26 f. o.: „flart“, læs: „foldt“.